

Skutky Ducha Svätého

54-1219E, Jeffersonville, IN
(ACTS OF THE HOLY SPIRIT)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Skutky Ducha Svätého

(ACTS OF THE HOLY SPIRIT)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 19.12.1954 v Jeffersonville, IN

¹ Práve sme dnes popoludní mali pohreb a jeden bol ráno. Tak som povedal, „Prešmyknime sa teraz rýchlo do cirkvi, aby sme tak nezmeškali žiadne zhromaždenie.“

A nevedel som, že brat Neville povie, „Pod' sem a prehovor trochu.“ Ale som tak šťastný za tú príležitosť, že vás môžem znovu pozdraviť v Mene Pána Ježiša, za Jeho lásku a dobrotu a milosť ku nám všetkým a k nášmu bratovi, pastorovi, ktorý je tu.

³ Viete, brat Neville je dosť odlišný od ostatných kazateľov. Oni len... Keď sa kazateľ vzdáva svojej kazateľne, pre neho to veľa znamená. Vy si neuvedomujete, čo to je. Ale brat Neville je vždy taký prívetivý a vždy sa stará o to, aby sa vzdal svojej kazateľne, keď ja prichádzam. A povie, „Brat Bill...“ A nie len, že sa vás opýta, či by ste chceli, ale tak trochu vás presviedča, aby ste prišli, viete. A to spôsobuje, že sa cítite dvojnásobne vítaní. A som preto tak šťastný. Rozumiete? Niekoho takéhoto nemôžete jednoducho odmietnuť. Je tak milý.

⁴ Počul som ho povedať, že jeho malé dieťa zvracalo a je choré. A ja... Brat Junior, myslím, že to bolo jeho dieťa, ktoré som počul teraz pred chvíľou tam vzadu kašľať. Je to tvoje dieťa, Junior, ktoré tam tak kašľalo? A tak je tu mnoho nachladnutí a podobne. Budeme sa modliť o chvíľu za chorých.

⁵ Tak začnem teraz tam, kde som dnes ráno skončil, a to je v štvrtej kapitole Skutkov. A tak... A začnem, myslím, okolo desiateho verša štvrtej kapitoly Skutkov apoštolov alebo Skutkov Ducha Svätého v apoštoloch. Rozumiete? My o tom tak vždy myslíme a nazývame to „Skutky apoštolov.“ Ale to neboli skutky apoštolov. To bol Duch Svätý v apoštoloch, ktorý konal. Rozumiete? Tí ľudia sami boli ľuďmi a oni nedokázali konať. Predtým, ako pôjdem ďalej...

⁶ Sedel som vzadu s bratom Woodom pred nejakou chvíľou. A určitá osoba, ktorá sem chodila do cirkvi už dlhý čas, vždy chcela nájsť svoje miesto. A myslím, že by som mu to mohol povedať, ak by to len urobil. Je to spievanie. Brat Temple, ty môžeš robiť jednu vec alebo

druhú, ale isté je, že si dobrý spevák. A tak si to iste cením. A ak by si sa len uvoľnil pre spev, Boh by ťa použil. Ale ty sa púšťaš do všetkého možného, okrem tej správnej veci. Daj sa do spevu. Tam je tvoj talent. Musíš to použiť. Ohromné. Páči sa mi to starodávne spievanie. Vám nie? Tak veru. Keď som to počul, keď som bol vzadu, páčilo sa mi to, brat Neville. Isteže. Jeden...

⁷ Ja... Mám rád, keď brat Neville káže a všetko. A istotne mám rád toto dobré starodávne spievanie, ktoré robí on so svojimi sestrami v tom rádiovom programe. Ak ste ich niekto z vás ešte nepočuli, možno mnohí z vás, tak si naladte v sobotu ráno a počúvajte ich a istotne budete pozhnaní. Tak moja žena a deti a všetci sledujú ten program, práve tak, ako by som tam sám mal byť, a ja som tam bol ako ten jeden milovaný z rodiny. Tešíme sa na tú kazateľňu, vlastne na ten program v sobotu ráno a sme za to tak radi.

⁸ Viete, dnes ráno sa tu stalo niečo, čo ešte nedokážem prekonať, je to ohľadne toho dieťaťa. Mal som veľmi zvláštny, záhadný pocit ohľadne tej veci. A tak som len zvedavý. Keď som sem dnes ráno prišiel, pozrel som sa na ženu a povedal som, „Drahá, mal som buď sen alebo videnie. A ja...“ Povedal som, „Nepoviem, že to bolo videnie, pretože som mohol spať.“ Ale povedal som, „Je to tak skutočné. A ja som tam sedel v izbe, keď sa to skončilo.“ Povedal som, „Avšak nepamätám si nič, keď som sa dostal do toho videnia, keď ma to zasiahlo.“

Ale keď som prišiel sem, zdalo sa, že všetky tie veci akoby otvárali cestu. A zavolať som sestre Coxovej a povedal som jej, to bolo pred pár dnami, ohľadne nejakého dieťaťa takého typu. A to muselo byť to dieťa. A to maličké, jeho oči sú zožraté rakovinou. Jeho malé očko, tu, je úplne preč a tam je vidno len diery. A to prešlo do druhého oka a to dieťa tam leží bez života. A nejaký známy chirurg z Louisville povedal tej matke, aby ho priviedla sem, aby sme sa za neho modlili. Tak to je... A tak všetci... A ja len verím, že Boh dal práve videnie kvôli tomu dieťaťu. Ale práve s takou istotou, ako že verím, že stojím tu za touto kazateľňou dnes večer, to dieťa je uzdravené. Tak veru. Ja len... Ja sa len veľmi zriedka, brat Cox, zamiešam s vecami takého typu.

¹⁰ No, raz som to urobil a nedokázal som to celkom vyjasniť ohľadne brata Georga Wrighta, keď som... Brat McDowell ma zavolať, aby som prišiel do jeho práce alebo vlastne hore k Charlieho matke. A ona tam ležala v nemocnici takmer celkom bez života. A brat Mack chcel, aby som išiel, tak som sa išiel pozrieť na to dieťa. A bol som u brata Georga štyri dni. Mám ho rád. Ale z celého srdca verím, že on

odchádza. To je pravda. Verím, že zomiera. A lekári... Nemá žiadnu šancu. Krvná zrazenina sa dostala do jeho srdca a tak sa nedá nič urobiť. Pani Wrightová tu sedí, naša sestra, a opýtala sa ma, čo si o to myslím. Potom, ako som sa štyri dni modlil, povedal som, „Verím, že odchádza.“

A malá Edith sa ma na to opýtala. Nechcel som jej to povedať. Povedal som, „Ó...“ Ale ona stále mala vieru. Ona verila. Držala sa. A ja...

Brat Shelby sedí tam vzadu a on je, akoby bol mojím pokrvným bratom. A stretol sa tam so mnou a povedal, „Čo si myslíš o otcovi?“

Povedal som, „Shelby, naozaj si myslím, že on odchádza.“ Povedal som, „Verím, že on od nás odchádza.“ Povedal som, „No, on ma sedemdesiat tri rokov, on si odžil svoj čas. A Boh mu zaslúbil len sedemdesiat.“ Povedal som, „Verím, že ide.“

¹⁵ A v ten večer, keď som odtiaľ prišiel domov, brat Mack veľmi naliehal, aby som tam prišiel. A Charlie ma tam odviezol, až... Prišiel tam a nevrátil sa, až v noci alebo skoro nadržanom. A ja som tam len išiel a modlil sa za tú ženu a to bolo všetko, čo som mohol robiť.

A keď som sa vrátil domov, išiel som do izby, prezliekol som sa a bol som pripravený si ľahnúť do postele a keď som si ľahol, počul som, ako niekto rozpráva. Bol som sa pozrieť a bola tam jedna sivovlasá žena. A ona stála v kuchyni a rozprávala sa s niekým cez telefón. A to bola práve matka toho chlapca. To je pravda. A ja... Potom som tam videl tú starú víbu, ktorá je pri dome brata Georga a potom som videl hrudy padajúceho blata alebo prachu, niečo, čo vyzeralo ako hlina. A bola to špina a bolo to blato. A on povedal, že to bol „hrob“, niečo ohľadne hrobu, „A čo sa týka tých mnohých, ktorí sa mu smiali, budú v hrobe pred ním,“ alebo niečo také. A nedokázal som to presne rozumieť. A tak som rýchlo išiel pre sestru Wrightovú, zavolať som jej a povedal som (myslím, že to bola sestra Wrightová), že som presne neporozumel to videnie, ktoré som mal.

Avšak táto Charlieho matka išla domov a bola doma a rozprávala sa cez telefón a všetko bolo presne tak, ako hovorilo to videnie. A myslím, že ona je teraz preč. Ale ona odišla domov presne tak, ako to bolo povedané, keď povedali, že ona nebude môcť dožiť rána, ale ona dožila. Tak, a to bolo len kvôli tomu, aby nám Boh dal poznať, že On odpovedal na našu modlitbu.

¹⁹ Niekto sa ma jedného dňa opýtal, bol to buď ten človek, ktorý napísal nedávno tú knihu, povedal, „Človek, ktorý mal problémy s

prostatou,“ a povedal, „on bol uzdravený. A o rok neskôr povedal, že bol znovu chorý.“

No, samozrejme. Vy môžete byť dnes večer uzdravení a zajtra ráno chorí na tú istú vec. Môžete byť dnes večer hriešnikom a zajtra ráno kresťanom. Môžete byť dnes večer kresťanom a ráno hriešnikom. Iste.

A lekár môže dať človeku penicilín na silné nachladnutie alebo zápal pľúc a okamžite ho uzdraví. A potom ho môžu vyšetriť a všetko bude dokonale čisté, nebude tam mať ani štipku zápalu pľúc alebo horúčky, a zajtra môže zomrieť na zápal pľúc, na tú istú vec. Je to pravda? To s tým nemá nič spoločné.

Ale vidíte, to je, „Preciezajú komára a prehltnú ťavu,“ ako hovorí to staré príslovie.

²³ Ale jednako, keď som sa vrátil a povedal som sestre Wrightovej, išiel som potom a mal som znovu videnie a videl som brata Georga Wrighta, ako sedí tam vzadu a ja ako prichádzam cez dvere. On prišiel až rovno sem a prešiel krížom touto uličkou a prišiel až sem a potriasol mi ruku, vedel chodiť. On predtým nedokázal chodiť, všetci poznáte jeho stav. Tá krvná zrazenina mu takto skrútila nohy a lekár povedal, „To sa dostane do srdca. On môže kedykoľvek zomrieť.“ Tak pri jeho sedemdesiatich troch rokoch tam nebola žiadna pozemská možnosť, aby mohol žiť.

²⁵ A ja som sa vrátil a povedal to v zbore a zavolať som sestru Wrightovej. Nie len to, ale išiel som tam. A tam v jeho dome ľudia... Myslím, že v to ráno sedeli v jeho dome dvaja ľudia. Je to pravda, brat George? Boli tam dvaja ľudia v to ráno, keď som tam prišiel. Bol tam jeden chlapík pri druhých dverách a ešte nejaká ďalšia veľká osoba. A ja som povedal, „Ó, áno...“ [Brat George Wright hovorí, „Myslím, že si s nimi hovoril, nepamätám si presne.“ – pozn.prekl.] Prosím? [„Zdá sa mi, že si s nimi hovoril, nepamätám si presne.“ – pozn.prekl.] Myslím... Je to tak, že, Edith? Áno, boli tam dvaja. Áno, on bol v zlom stave.

Ale ja som povedal, „Nech ťa nič netrápi, pretože brat Wright príde do modlitebne, bude znovu chodiť, lebo to je TAK Hovorí PÁN.“

Trochu sa mi to pomiešalo. Povedal som, „Je tam niečo ohľadne hrobu.“ A to znamenalo, potom, ako mi to videnie bolo jasne zjavené, čo to je, že tí, ktorí si z neho robili žarty kvôli tomu, že opustil cirkev, v ktorej predtým bol, ktorá neverila v Božské uzdravenie, že on uvidí, ako budú kopať ich hroby, a bude vedieť, že oni tam pôjdu pre d ním.

Koľkí z nich už odvtedy odišli? [Brat George Wright hovorí, „Štyria alebo piati už boli pochovaní, odkedy sa mi polepšilo. A kazateľ, ktorý ma vykázal z cirkvi, odišiel asi pred dvomi týždňami.“] Či má Pán pravdu? Tak veru. Iste. To sú piati z... štyria a z toho budú piati. Piati sú preč. A to nie je odvtedy ani rok, že, brat George? [Je to asi okolo roku – pozn.prekl.] Je to asi rok v tomto čase. To je to, čo to je. Rozumiete? Keď Pán hovorí, to je absolútne dokonalé. Môžete to len rovno pozorovať. Nikdy som nevidel ani raz, že by to zlyhalo. A nezáleží na tom, čo...

²⁹ Ak naši drahí lekári, a podobne, pracovali na tom dieťati a urobili všetko... Nie som si úplne na sto percent istý, ale verím, že je to to isté, pretože som videl tú ženu s niečím na sebe, viete, mala na perách make-up a ona stála tam, kde bolo kázané na pohrebe mojej ženy. A to dieťa vyzeralo ako moje dieťa, Sára, tam vtedy. A som si takmer istý, že to je to dieťa. Ak to tak je, neexistuje na svete nič, čo by... Ale keď som to dieťa videl, ako prešlo zo smrti do života. Rozumiete? A ono bude žiť s takou istotou, akože je dnes večer Boh na nebi a Jeho Slová sú pravdivé. A On je... Tak veru. Verím to z celého svojho srdca. Tak budeme to pozorovať a uvidíme. Pán je ohromný. Či nie? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Aký dobrý je ku nám.

³⁰ Tak dnes ráno študujeme v knihe Skutkov o cirkvi, ako bola práve zapálená slávou Božou, o tom, ako Pán Ježiš práve prišiel ako svedok na zem, že On je Syn Boží. Akú veľkú dôveru mali v Neho... A ako im povedal, že pre Neho to bolo nemožné, aby bol v každom človeku vo svojom tele z mäsa, On mohol byť iba v jednom tele. Ale potom, keď odišiel, On sa mal navrátiť späť vo forme Ducha, aby potom prišiel do každého hladného srdca, ktoré bolo hladné a smädné po Ňom. A práve tie skutky, ktoré On robil tu na zemi, že On bude ďalej robiť vo Svojej cirkvi, až do konca sveta.

³¹ Či ste radi, že ste dnes večer v takej cirkvi? Nie pod... Nie pod touto zborovou strechou, mám na mysli cirkev. Existuje len jedna cirkev. A vy sa k nej nepripájate. Vy sa do nej nemôžete dostať cez nejaké papiere. Vy ste do nej narodení a to je všetko. Ak ste do tej cirkvi narodení a je to skrze milosť, že ste sa do toho narodili. Nemohli ste mať hlad do toho prísť, nemali ste po tom žiadnu túžbu. Vy by ste každú čo i len myšlienku toho nenávideli, ak by vás Sám Boh neurčil do toho, že budete v tejto cirkvi. A ak ste boli... Ak kedy v tej cirkvi budete, Boh to už vedel pred založeným sveta, že v tejto cirkvi budete. A On to určil a predurčil vás, aby ste boli v tej cirkvi. Či to nie je nádherné?

„Všetci, ktorí čujú Môj hlas, prídu ku Mne.“ Je to pravda? „A všetci, ktorých mi dal Otec, ku Mne prídu a Ja ich znovu vzkriesim v posledný deň.“

³³ Viete, mnoho ľudí hovorí, „Ja v také veci neverím.“ Nepohrdajte nimi. Cíťte nad nimi ľútosť. Rozumiete? Modlite sa za nich. Pretože oni nemajú nič tu a pravdepodobne ani nikdy nebudú mať niečo, čo by spôsobilo, aby verili. Oni to veria z teologického hľadiska. Povedia, „No, áno, ja verím, že to je len...“ Ale ja mám na mysli, oni tomu nemôžu veriť, jedine, že je Boh v ich srdci. Rozumiete? A vy nedokážete...

Ježiš povedal, „Ten, kto čuje Moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život.“ Nie preto, že sa pripojil k cirkvi, nie preto, že bol pokrstený, nie preto, že urobil toto, pretože kričal, pretože urobil nejakú inú vec. Tie veci sú v poriadku, pripojenie sa do cirkvi, pokrstenie sa, vykrikovanie. Ale On povedal, „Ten, kto má večný život, to preto, že uveril.“

³⁵ Tak v Skutkoch 2:38 Peter povedal, „Čiňte pokánie každý jeden z vás a dajte sa pokrstiť na meno Ježiša Krista pre odpustenie hriechov a prijmete dar Svätého Ducha.“

A ja som sa po celé roky zamýšľal, keď som toto videl a čítal. Pomyslel som si, „Pane, tu prichádzajú muži a ženy.“ Videl som, ako prichádzajú k oltáru, kľaknú si a plačú a modlia sa, a potom sa dajú pokrstiť na meno Pána Ježiša a o týždeň neskôr sú naspäť znovu vo svete.“ Pomyslel som si, „Ó, Bože, istotne sa Tvoje Slovo nemýli. Ja to len nedokážem porozumieť. Ale Ty, Pane, ak ja pôjdem ďalej s tebou, Ty si povedal, že Tvoje Slovo bude prebývať vo mne.“

Tak ja som s Ním išiel ďalej, až kým teraz nevidím, čo to je. On to dal poznať. Rozumiete? A ja som to nikdy nevedel, kým to Pán jedného dňa neotvoril, a tam to ležalo rovno predou mnou. Potom som uvidel, že tí ľudia neboli tým, čím boli na začiatku (rozumiete?), že, „Nikto nemôže prísť ku Mne, ak by ho nepritiahol môj Otec.“

To nie je ten, kto tým chce byť, to je ten, koho Boh vyvolí, aby tým bol. To nie je o tom, či to ja chcem alebo nie, ty s tým nemáš nič spoločné. To je Boh. On „zatvrdí toho, koho chce zatvrdiť. On má milosť nad tým, nad kým chce mať milosť.“ To je pravda. A je jedno, kým si, akú máš pozíciu, či si prezidentom alebo si len nejakým tulákom na ulici, to nerobí ani trochu rozdiel. „Boh sa zmiluje, nad kým sa zmiluje.“

A predtým, ako sa rozpočal svet, On určil určitý počet ľudí počas všetkých vekov, čím budú a ktorí budú spasení. A každý jeden, koho On určil, ku Nemu príde. To je pravda. Každý jeden príde a žiaden

z nich nebude stratený. On určil a povedal, že tam bude cirkev a ona bude bez vrásky a bez poškvrný.

³⁹ A teraz, ako veky išli ďalej a my sme to uvideli dnes ráno v lekcií, ako tí veľkí ortodoxní učitelia, ktorí boli tak populárni a vyleštení, ako len mohli byť, boli tak svätí v chodení na zemi, ako len mohli byť... A Biblia... Počúvajte. Biblia hovorí, „Že boli nájdení bezúhonní.“ Pretože povedali, „Ó, ja by som sa toho nedotýkal. Toto by som nerobil.“ Vidíte, ale to nebola milosť, to boli skutky. A my sme spasení nie skrze skutky, skrze to, čo robíme. To nie je to, čo som ja urobil, čo ma spasilo. To, čo ma spasilo, je to, čo Kristus urobil. Rozumiete? Niečo... Ja nemám žiadnu svätosť.

A ak by som sa snažil povedať, „Dobre, prestanem piť. Prestanem fajčiť. Prestanem kradnúť, klamať, a tak ďalej.“ To je to, čo som ja urobil. Rozumiete? To by bolo niečo moje vlastné. Mal by som niečo, s čím by som sa mohol chváliť.

Ale ja som s ničím neprestal. On len prišiel ku mne a vzal to odo mňa preč. Rozumiete? To je to. Potom to nie je to, čo som ja urobil. To je to, čo On urobil.

A potom Duch Svätý prebýva vo vnútri a rastie denne, a ako rastie, je stále väčší a väčší a vytláča von veci, starosti, pokušenia. Ako ich premáhaš, Duch Svätý zaberá to miesto. Viete, čo je... Ak ste mali nejaké veľmi silné pokušenie k niečomu, čo nie je správne, a vy tú vec niekoľkokrát premôžete, pozorujte potom, či kvôli tomu vaše svedectvo nevykvitne.

⁴⁴ Pozrite na Samsona. Keď našiel... Vybehol tam lev, aby ho zabil, a on toho leva zabil mocou Božou, ktorá prišla na neho, zabil ho holými rukami, tak pravdepodobne mu roztrhol jeho čeľusť na dvoje. Malý, drobný, kučeravý škriatok, asi takto vysoký, maličký chlapík, ako išiel po ulici, vyzeral vychrtlo, na hlave mu viselo sedem vrkočov ako nejakej bábovke a on nebol nič viac ako len malou bábovkou, kým na neho neprišiel Duch Svätý.

No, to by nebolo ťažké veriť, keby taký obrovský obor zabil leva rukami. Verím, že by to dokázal. Ale tá zvláštna vec na tom bola to, že to dokázal takýto maličký chlapík.

Ale Duch Svätý naňho prišiel a on zabil toho leva a odhodil ho nabok. A včely si tam v ňom urobili úľ. A Samson... Ten najsladší med, ktorý kedy jedol, bol ten, ktorý vyšiel z mŕtvy toho zabitého leva. Je to pravda? Prečo? On to premohol mocou Božou.

⁴⁷ A ak chceš mať niečo, z čoho chceš jesť nejaký sladký med, len to premôž mocou Božou. To je pravda. Sleduj, aké je to dobré. Ó. Prejdi cez... Možno si bol opilcom, a pritom zakaždým, keď si zacítil whisky alebo pivo alebo niečo, chcel si to piť. Premôž to mocou Božou a prejdi raz tade okolo a vidz, aký máš pocit vo svojom srdci, keď sú všetky tie veci mŕtve a sú preč a je s tým celkom koniec. Ó, ten najsladší med, aký môžeš kedy dostať...

Tak títo ľudia skutočne premohli. Na deň Letníc boli všetci naplnení Duchom Svätým. Božie moci boli na nich. Boli im dané dary, aby hovorili v jazykoch a podobne. Oni mali jednoducho nádherný čas a cirkev bola zapálená.

⁴⁹ Teraz k tomu pristúpim z iného hľadiska, odtiaľ, ako Štefan v tomto čase... Kým sa znovu nedostanem do svojho pôvodného textu, ak len budem môcť. Všimnite si, bol jeden muž, ktorý sa volal Štefan. On nebol jedným z apoštolov. Nie, nebol. On bol iba diakonom. Ale, ó, brat, on mal niečo vo svojom srdci. On nemohol byť ticho.

To je to, ako je to s každým človekom, keď to dostane do svojho srdca: nemôže to vydržať, ó, on to musí niekomu povedať.

A tu on bol na ulici a mal tam prebudenecké zhromaždenie a mal nádherný čas. No, to bolo, ako keď sa zapáli dom počas silného vetra. Nemohli by ste ho zastaviť. To je všetko.

Tak oni ho schytili tam na ulici a priviedli ho pred súd Sanhedrinu a povedali, „Brat, my tomu chlapíkovi ukážeme. Zastavíme všetok jeho fanatizmus.“ A dali ho do väzenia až do rána. Zišiel sa tam sanhedrinský súd, možno pol milióna ľudí alebo viac sa tam zhromaždilo. Vystrčili tam úbohého Štefana.

⁵³ Ale keď vyšiel, brat, on vyšiel a jeho tvár svietila ako Anjel. Brat, ja si to nepredstavujem, že to bolo nejaké žiariace svetlo, ale ono svietilo s takým výrazom, ktorý dával najavo, že on vie, o čom hovorí. Ja si nepredstavujem, že anjel by možno takto svietil, že to bolo nejaké svetlo alebo niečo žiariace. Ale to znamenalo, že on svietil s týmto, že on rozumel, o čom hovorí.

Biblia hovorí, že bol nebojácny, vykročil tam, bol prísny a povedal, „Vy, muži Izraela...“ Stál tam sám ako baránok medzi desaťtisícami hladnými vlkmi, ktorí sa dožadovali jeho krvi. Povedal, „Vy, muži Izraela, a vy, všetci z Judey, a tak ďalej, a vy, otcovia. Nech vám je známe, že Boh Abrahámov... Boh našich otcov sa zjavil Abrahámovi, priviedol ho z Chaldeje, dal mu túto zasľúbenú zem. A

priviedol mu Ježiša Krista, ktorého ho ste vy bezbožnými rukami ukrižovali a zavraždili.“

A keď to dopovedal, povedal ešte, „Ó, vy tvrdošijní, neobrezaných srdc a uší, vy sa vždy protivíte Svätému Duchu. Ako to robili vaši otcovia, tak to robíte aj vy.“ Ó. Ó, rád by som počul túto kázeň na nahrávke. Brat Beeler, prajem si, aby sme ju mali. Tak veru. On povedal, „Vy, tvrdošijní, neobrezaných srdc a uší, vy sa vždy protivíte Svätému Duchu. Ako to robili vaši otcovia, tak to robíte i vy.“ Brat, to nebolo dávanie si servítky na ústa (či áno?). Keď on vedel, že jeho krv bude takto preliata.

⁵⁶ Biblia hovorí, „On bol mužom plným...“ Plný čoho? Plný bláznovstva? Nie veru. Plný teológie? Nie veru. „On bol plný Ducha Svätého.“ To je to, kde ležali všetky tieto veľké, dobré kvality, pretože on bol naplnený. Svet bol vytlačený von a Duch Svätý bol v ňom. „On bol mužom plným Ducha Svätého.“ Ó. Zastaviť ho? Nedokázali by ste to. Nebolo možné ho zastaviť. On horel, brat. On musel kázať Evanjelium. A on kázal Evanjelium a činil divy a zázraky.

⁵⁷ A po chvíli, keď nad ním škripali zubami, vyvliekli ho zo súdnej siene a vyviedli ho von a zabili ho... A hádzali do neho hrudy a kamene, až kým ho neutíkli k smrti. Stál tam Pavol a vydával tomu svedectvo a keď sa Pavol pozrel a videl, ako Štefan zomiera, Štefan sa pozrel hore a povedal, „Vidím nebesia otvorené. Vidím nebesia otvorené a Ježiša stojaceho po pravici Božej.“

Pavol sa pozrel dolu. Predstavujem si, že sa poškrabal na hlave a pomyslel si, „Čo sa to deje?“

Štefan povedal, „Pane, nepočítaj im tohoto hriechu.“ A zaspal uhojdaný v Božom náručí. Prečo? Od toho času už necítil žiaden ďalší kameň. Boh ho uspal vo Svojom náručí práve tak ako matka svoje dojčené dieťa. Boh ho preniesol na hrud' Kristovu tam na trón Boží, kde je v pokoji a je pripočítaný k mučeníkom, kde dnes večer s mučeníckou korunou „nesmrteľný“ stojí tam medzi tými ľuďmi. To bol Štefan naplnený Duchom Svätým. To je pravda. Tie hrudy na neho už nemali dosah, tie veľké skaly, ako udierali do jeho hlavy, Boh ho ukolísal, až zaspal. Biblia nikdy nepovedala, že on zomrel. Biblia povedala, že on zaspal. Amen. To je spôsob, ako kresťania zomierajú. Amen. V poriadku.

⁶⁰ Takže oni mali teraz ohromný čas. Tá správa sa dostala späť, ako to pred chvíľou povedal brat Neville. Nie niečo také, čo by tých apoštolov nejako nafúklo alebo podobne. Oni ohľadom toho niečo

museli urobiť. A tak znovu vyšli a kázali Evanjelium tak mocne, ako len mohli. Peter a Ján, dvaja nevzdelení muži prechádzali cez bránu, ktorá sa nazývala Krásna.

Ó, diabol povedal, „Dobre, oni teraz len idú, aby kázali, tak to nič neuškodí.“ Potom všetci títo ľudia veria v kázanie, všetko.

Ale keď prechádzali cez bránu zvanú Krásna, ležal tam jeden človek. Duch Svätý povedal, „Peter, ten človek môže byť uzdravený. On má vieru.“ Keď prezreli, že on mal vieru, aby bol uzdravený, povedal, „Povstaň na svoje nohy,“ a zodvihol ho a podržal ho, kým jeho členky a kosti nedostali silu. A on išiel a skákal a radoval sa a chválil Boha. Viete čo? To spôsobilo ešte väčší rozruch, ako všetko kázanie, ktoré dovtedy mali.

⁶³ Brat, nech sa len začne niečo diať na tej fenomenálnej strane a pozorujte, ako každý podlý dravý pes v pekle začne na neho vyť a dychtiť po jeho krvi. Je to pravda? Je to pravda.

Poviem vám, Peter kázal kázeň na deň Letníc a bolo tam spasených tritisíc duší. Diabol sa ani nepohol z postele. To je pravda. „Ó, dobre, nechajme ich tak.“ Vidíte?

Ale keď na ďalší deň prechádzal bránou zvanou Krásna a uzdravený človek, ktorý bol chorý od svojho narodenia, potom sa na neho vyhrnulo celé peklo (to je pravda), uvrhli ho do väzenia a držali ho tam celú noc. Tak veru. Uvrhli ho do väzenia, do vnútornej cely kvôli tomu tej fenomenálnej, nadprirodzenej veci. Diabol povedal, „Nemôžem dovoliť, aby sa teraz toto začalo, toto Božské uzdravovanie. Ak to začnú, oni mi potom skutočne zoberú vietor z plachiet.“ To je pravda. „Pretože ja ich môžem vodiť za nos s trochou teológie, ktorú im občas dám. Ale istotne ich nedokážem obalamútiť, keď sa prejavuje tá skutočná vec a ľudia vidia, ako sa to deje. Budem to musieť zastaviť predtým, ako tá ďalšia skupina vyjde na scénu.“

⁶⁶ On to potom nikdy nezastavil. On to nedokáže zastaviť ani teraz. To je pravda. Božie Evanjelium sa bude hýbať vpred, ďalej a ďalej a ďalej. A keď už nebude viac nebies ani viac zeme, to Slovo stále zostane to isté. „Lebo nebo a zem pominú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“ Ono nemôže pominúť. Tie slová sú práve tak nesmrteľné ako Boh Sám. Nemôže to pominúť. Verím každému slovu z toho. Všetky veci, ktorými Ježiš bol, On je nimi teraz a vždy bude. To je pravda. On je ten istý včera, dnes a naveky.

Ten istý Duch Svätý, ktorý padol na deň Letníc, je ten istý Duch dnes. Pripúšťam, že bol pošliapávaný, robili si z Neho žarty, zle Ho

vykladali, zle Ho predstavovali a všetko možné, ale to je len diabol, ktorý napodobňuje. Ale existuje skutočný pravdivý krst Duchom Svätým, ktorý prináša tie isté výsledky, ktoré mali oni na deň Letnic. To je pravda.

⁶⁸ Iste, diabol tam má svoje staré krkavčie návnady. Poviem vám pravdu. Zakaždým, ako vidíte povstávať strašiaka, pamätajte, tam je naokolo niečo dobré. To je pravda. Istotne. Nevídavate strašiaka na starom ananáse... Vlastne mám na mysli na divých jabloniach popri ceste. Vy to dávate pod sladké stromy, tam vidíte strašiaka, pretože oni chcú niečo odstrašiť. Diabol nastrčí každého strašiaka okolo pravdivého, dobrého náboženstva Ducha Svätého, kde len môže, umiestni to všade naokolo. Pretože rovno tam leží Ježiš Kristus, vzkriesený Syn Boží so Svojou nesmrteľnou mocou, ktorý je ten istý včera, dnes a naveky. Amen. To znamená, „Nech je tak.“ V poriadku.

⁶⁹ Tak zisťujeme, že oni ho uvrhli do vnútorného väzenia. Na ďalšie ráno im dali palicami a poslali ich preč. Tak nachádzame dnes ráno Petra, ako tam stojí medzi nimi, tu v štvrtej kapitole. A on povedal, „Vy, muži bratia, a vy, ktorí bývate v Judey! Nech vám je toto známe, Ježiš Nazaretský, ako bol dokázaný, že On je muž Boží. Všetky znamenia a zázraky, ktoré Boh skrze Neho učinil, dokázali, že On je Boží muž. Oni vedeli, že On je Boží muž. A potom povedal, „Vy ste rukami bezbožných ukrižovali a zabilí Knieža Života, ktorého Boh vzkriesil, a my sme toho svedkami.“

Povedal, „Skrze vieru v Jeho Meno je tento muž uzdravený.“ Povedal, „Ak sme dnes vyšetřovaní kvôli dobrým skutkom, ktoré sme vykonali, nech je známe vám a celému domu Izraelovmu, že skrze Meno Ježiša Krista bol tento muž uzdravený.“

⁷² Kedy sa vyzvedali, „Do akej náboženskej skupiny patria?“ Pod čím boli ordinovaní? Z akého hrobu vyšli,“ alebo niečo také, „Odkiaľ toto všetko pochádza? Kedy sme vám dali nejaké právo robiť toto? Ukážte nám, akú skupinu reprezentujete, aby sme sa tak mohli vrátiť ku starším a zistiť kvôli čomu toto robíte. Tak veru. Chceme zistiť, ktorá cirkev učí takýto druh herézie ako toto tu. Odkiaľ ste?“

Peter povedal, „V Mene Ježiša Krista, skrze vieru v Jeho Meno bol tento muž uzdravený.“ Amen.

A oni na to nemohli nič povedať, pretože tam stál človek, ktorého poznali. Amen. Amen.

⁷⁵ Všimnite si, pozrite, čo povedal tu.

***A toto je ten kameň, ktorý bol odmietnutý vami staviteľmi...
Ani nie je spasenie v žiadnom inom mene, lebo nie je dané
žiadne iné meno pod nebom ľudom, v ktorom by ste boli
spasení.***

Ó, odmietnutie Kameňa, ten Kameň bol odmietnutý. Prečo? Keď stavali Šalamúnov chrám...

Chcem, aby ste si tu všimli jeden veľmi nádherný obraz. Kedy išli stavať Šalamúnov chrám, tie kamene boli okresané na jednom mieste a na ďalšom mieste a na inom mieste. Niektoré z nich boli osekane takýmto spôsobom, iné iným spôsobom. Ale Biblia hovorí, že keď prišli k sebe... Trvalo to štyridsať rokov, myslím si, vystaviť chrám. A za tých štyridsať rokov tam nebolo počuť žiadneho zvuku píly ani kladiva. Tie kamene prichádzali spolu, boli položené kameň na kameň, jedna vec, ktorú museli urobiť, bolo potrieť ich trochou malty a zapasovať ich tam. A to sa prilepilo kameň na kameň, kameň na kameň. Pomyslíte na to.

⁷⁸ Tak, bratia, tu je to, čo si o tom myslím. Keď... Ten chrám tam reprezentoval ten duchovný chrám, ten chrám, v ktorom sme my teraz. Oni prichádzali do chrámu pre svoje požehnanie. My sme pokrstení do chrámu Božieho, do tela Kristovho, do tela Ježiša Krista. A my sme v Kristovi skrze krst Duchom Svätým: 1. Korint'anom 12. „A tak teraz nie je žiadneho odsúdenia pre tých, ktorí sú v Kristu Ježišovi (Rimanom 8:1), ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“ Oni túžia po duchovných veciach.

Oni sa nestarajú o telesné veci.

Moje telo hovorí, „Som príliš unavený.“

Môj duch hovorí, „Nie si. Ja som tvojím šéfom. Nasleduj ma.“ Amen.

Napríklad pri nejakom prípade, kedy lekár povie, „Viete, že sa nemôžete uzdraviť. Ten prípad je uzavretý.“ Pozriem sa na ňu. Poviem, „To je pravda.“

Ale prichádza Duch Svätý a dáva videnie a hovorí, „Bude v poriadku.“ Potom poviem, „TAK HOVORÍ PÁN, ten človek bude žiť.“

A my už nechodíme viac podľa vecí tela, my chodíme podľa vecí Ducha. To je pravda.

⁸³ Tak keď sa tieto kamene stretávajú... Oni boli opracované na celom svete na rozličných miestach. Drevo a... Ako dopravovali tie

vysoké cedry Libanona dolu a oni boli sekané a privedené do Joppy na vozoch s volmi, a tak ďalej, a potom boli na pltiach prevezené ku chrámu. Ale keď boli zhromaždené spolu, žiadne...

Chcem, aby ste si všimli. Jeden kameň bol rezaný takto, druhý bol inak. Možno, keď ich tí murári rezali, možno sa hádali a dohadovali sa a všetko možné, tak ako to robí dnes skupina kazateľov „Ja som metodista, ja som Cirkev Božia. Sláva Bohu, ja patrím ku Zborom. Ja ku tomuto.“ Ďalej sa hádate. Ale pamätajte, to je Boh, Ten, ktorý to krája.

A keď je tento rezaný takto a iný inak, oni tomu nemohli rozumieť. Ale keď išli a dali to dohromady, celá tá vec ležala na zemi. A oni to kládli blok na blok a ďalší blok a už to nemuseli viac rezať.

⁸⁷ Verím, že v jednom z týchto dní, kedy sa táto zjednotená konfederácia cirkví zhromaždí a ten nový pápež bude privedený zo Spojených štátov a bude tam umiestnený podľa proroctva, potom vyformujú obraz šelme. A poviem vám, pravdivá cirkev Božia bude pritiahnutá dohromady. Tí praví skutoční veriaci z metodistov, baptistov, presbyteriánov, letničných, nazarénov, pútnikov svätosti, v čomkoľvek budú, prídu dohromady a budú spojení láskou Božou a to vytvorí telo Pána Ježiša Krista, všetkých veriacich. A agnosticci a plytko mysliaci budú odvrhnutí nabok, oni pôjdu rovno do konfederácie cirkví.

⁸⁸ Čítal som jedného dňa, že dokonca Zbory Božie išli do konfederácie cirkví. Ó. Musia zaprieť svoju evanjelikálnu náuku, aby tam mohli ísť. To je pravda. A všetky letničné znamenia a divy, princípy, a oni to musia poprieť, aby boli v konfederácii cirkví: musia to zaprieť, ó, brat, aby mali prestíž.

Ja by som radšej, ako som to mnohokrát povedal, ležal na bruchu a pil vodu z potoka a jedol sušienky a bol populárny u Boha a bol by som Jeho sluha Boží, ako mať to najlepšie, ako môže dať tento svet, a musel by som urobiť kompromis vo svojej viere v Pána Ježiša Krista a Jeho Biblii. Verím, že toto je nemenné Slovo Božie a každé Slovo z toho je pravda. Tak veru.

⁹⁰ Tak budeme to pozorovať, ako to robili. Oni odmietli... Oni prichádzajú a kladú na zem tie kamene. A oni prišli k určitému miestu, kde našli jeden zvláštne vyzerajúci kameň. Nevedeli ten kameň použiť, povedali, „Ten kameň nie je na nič dobrý.“ A odkopli to niekde vedľa na hromadu buriny. Nedokázali to použiť. Vyzeralo to divne. A snažili sa svoju budovu vystaviť. A prišli až ku miestu, kde položili všetky tie skaly a takto ich uložili. Prišli k určitému miestu a nedokázali teraz nájsť žiaden kameň, ktorý by pasoval do tohoto rohu. Oni ďalej budovali a

budovali a budovali. A tá stavba sa dostala až tak ďaleko, až nemohli pokračovať ďalej, lebo potrebovali uholný kameň. Prezreli všetky ostatné kamene, snažili sa nájsť uholný kameň, ale nedokázali žiaden nájsť. A to prvé, čo zistíte, je, že niekto išiel tam k tej kope buriny a tam bol práve ten kameň, ktorý odmietli, a on bol hlavným uholným kameňom.

A tak je to dnes, priatelia. Metodistická cirkev je v poriadku. Baptistická cirkev je v poriadku. Presbyteriánska cirkev, letničná cirkev, nazaréni, pútnici svätosti, čokoľvek sú, oni sú v poriadku. Ale tá vec toho, brat, je, že oni odmietli ten skutočný Uholný Kameň. To je to, prečo Evanjelium nešlo do celého sveta skrze moci a znamenia a demonštráciu, pretože denominácie odsekli práve tú moc toho nadprirodzena, keď povedali, „Dni zázrakov pominuli. Neexistuje nič také ako Božské uzdravenia. Neexistuje nič také ako hovorenia v jazykoch. Neexistuje nič ako niečo nadprirodzené. To bolo na iný deň.“ A zistíš, brat, že každá jedna z nich, ktorá to robí, je odložená na policu a nie je už ničím viac ako organizáciou lóží. Oni majú potom skupinu pripájačov. To je pravda. Ale Biblia hovorí, „Budú mať formu pobožnosti, ale budú zapierať jej moc. Od takých sa odvráť.“

⁹³ Ale čo sa týka cirkvi, zistili, že sa snažili vystaviť všetky tieto denominácie. Nemôžu to stavať na ničom inom, ako na Ježišovi Kristovi a spravodlivosti. A ak prijmeš Ježiša Krista a povieš, že je bláznivé...

Povieš, „Ó, ja som prijal Ježiša.“

Ak prijímaš Ježiša, prijímaš niečo, čo ti hovorí, že toto Božie Slovo je inšpirované a že On je ten istý Pán Ježiš dnes večer konajúci a činiaci práve tie veci, ktoré On povedal, že bude robiť.“ Inak si neprijal Pána Ježiša. Prijal si nejakú teológiu, ale nie Pána Ježiša. Pretože ak Ježiš prichádza do tvojho srdca, tam je niečo, čo sa deje, že ty veríš všetko, čo Boh hovorí.

Nielen to, ale ty vieš, že to tak je. Žiadni diabli z pekla to z teba nedokážu striasť. Ó, istotne tomu veríš. Boh to tak povedal a tým je to vybavené. Keď je to Tak hovorí Pán, si rovno tam, zakotvuješ svoje nádeje. Žiť alebo zomrieť, jednako to veríš. Si kedykoľvek pripravený spečatiť svoje svedectvo krvou, lebo ty veríš, že je to pravda. Vieš, že je to pravda, lebo Boh tak povedal. A niečo v tebe vie, že je to pravda.

⁹⁶ Ale teraz, ak prichádzaš len z hľadiska vzdelania a, samozrejme, môžeš sa hádať o tomto a tamtom a povedať, „Toto nie je tak a tamto nie je tak. A my neveríme toto a my neveríme tamto.“ Viete,

hádať sa. Povieťe, „Ó, ja to tak nedokážem veriť.“ Možno, že sa dnes večer v New Albany deje tá istá vec, hádaš sa s Bohom. Prečo to je?

⁹⁷ Počúvajte trochu ďalej a uvidíte tú modlitbu, ktorú sa títo ľudia modlili. Hovorí to:

... Prečo zúria pohanía a ľudia si predstavujú márnú vec?

... Istotne, Pane, Tvojho Syna Ježiša...

... Udeľ to Svojim sluhom...

Keď sa modlili v jednom súhlase, povedali,

... Udeľ to Svojmu sluhovi, aby hovoril Božie Slovo smele,

Tým, že vystrieš ruku Svojho Syna Ježiša, aby uzdravoval chorých...

⁹⁹ Amen. Nech nám Boh pomôže, aby sme mali také modlitebné zhromaždenie. A potom, ako sa pomodlili, budova sa zatriasla, tam, kde boli spolu zhromaždení. Ó. To je to, čo dnes večer potrebujeme, mužov a ženy v jednom srdci a takejto zhode. Oni neberú ohľad na žiadne toto alebo tamto alebo niečo iné, ale si stratený v Kristu Ježišovi. Moje nádeje nie sú vybudované na ničom inom, ako na Ježišovej krvi a Jeho spravodlivosti. Či zajtra vzíde slnko alebo nevzíde, my sa spolu zväzujeme prísahou pred Bohom, že budeme slúžiť Pánovi Ježišovi a kráčať v Jeho šľapajách, bez ohľadu na cenu. Potom zistíte, že cirkev sa pohybuje vpred. Amen. Ďalej to hovorí:

Ani nie je spasenie v žiadnom inom mene, lebo nie je žiadneho iného mena pod nebom daného medzi ľuďmi, v ktorom by sme boli spasení.

¹⁰⁰ Jedna mladá dáma, ktorá chodí sem do cirkvi, ona tu nie je členkou. Ona je metodistka, ale má nás rada. A prichádza sem do zboru.

A iná dáma povedala, „Kam chodíš do cirkvi?“ Zavolala jej... Počul som to. Povedala, „Kam ideš do cirkvi?“

Povedala, „Idem do modlitebne Branhama.“

Ona povedala, „Chceš mi povedať, že tam ideš počúvať také nauky a sedieť tam pod niečím takým?“

Povedala, „Aké nauky?“

„No, príliš sa chvália Ježišom, potom o krste, používajú Jeho Meno, pri krste používajú Jeho Meno, vo všetkom ostatnom.“

Lebo Biblia hovorí, bratia moji, „Nie je žiadneho iného mena daného pod nebom ľudom, v ktorom by sme mohli byť spasení.“ Istotne.

Poviem ti, brat, ja nie som človek, ktorý sa rád háda. Ale rád by som videl nejakého človeka kdekoľvek a kedykoľvek, aby Bibliou dokázal, že to nie je správne. To je pravda. Nezáleží na tom, že oni povedia, „Si blázon,“ a všetko možné, to nerobí žiaden rozdiel.

¹⁰⁶ Jedného dňa som bol v kníhkupectve, kam som si išiel kúpiť nejaké knihy, a jedna pani povedala, „Ja by som si ich na policu nepoložila. Nepredávam ich.“ Povedala, „Prišla jedna pani a všetky ich vykúpila.“ Mala ich tam sedem a táto pani všetky kúpila. Myslím, že sa ich len chcela zbaviť. A boli tam...

Téma prišla na Božské uzdravenie. Stáli tam dvaja metodistickí kazatelia a jeden presbyterián. Tí metodistickí kazatelia a ten presbyteriánsky kazateľ sa ma zastávali. Povedali, „Máte pravdu.“ Keď som už odchádzal, zamýšľal som sa, čo... Brat Shire tam bol vtedy prítomný. Brat Creech v tom v čase vstúpil.

Keď sa potom všetci začali rozchádzať a ja som už tiež chcel ísť, tento metodistický kazateľ ku mne pristúpil, položil mi ruku na rameno a povedal, „Brat Branham, keď si bol ty ešte len mladý chlapec, prišiel som tam, kde si bol vylezený na stĺp a mal si na sebe ostrohy a tvár si mal špinavú.“ A povedal, „Vedel som, že vyučuješ Božské uzdravenie. A moja biedna mama už bola stará a ležala tam chorá na obličky. Neuzdravila by sa. Ona tam ležala a zomierala. A ty si prišiel, dal si si dolu tie ostrohy a zložil náradie a kľakol si si tam na podlahu a modlil sa za moju matku. A o týždeň na to ju lekár vyhlásil za dokonale zdravú.“ Povedal, „To bolo pred dvadsiatimi tromi rokmi a ona je ešte teraz dokonale zdravá a svieža. Je mi jedno, či je to moja cirkev alebo čo to je, ja verím.“ Haleluja. Tu to máte.

¹⁰⁹ „Na tejto skale vybudujem Svoju cirkev, brány pekla ju nepremôžu.“ Môžu prísť časy a môžu odísť a veci sa môžu zmeniť, ale Evanjelium Ježiša Krista zostane to isté počas všetkých nepominuteľných vekov. „Na tejto skale vzbudujem Svoju cirkev.“ Čo bola tá cirkev? Aká to bola skala? Opýtajte sa to v katolíckej cirkvi. Povedia, „To bola veľká skala, ktorá tam ležala. Katolícka cirkev, jej hierarchia na tom sedí dnes večer, na tejto skale, a dáva moci iným cirkvám a odpúšťa hriechy.“ To je podľa katolíckej definície.

Ak by ste chceli zistiť, čo o tom povie protestant, poviete, „Čo bola tá skala?“

Povedali by, „To bol Ježiš Kristus, tá skala.“ Ó, brat.

¹¹⁴ Čo o tom povedal Ježiš? Peter povedal, „Kto hovoríte...“ On povedal, „Kto hovoríte, že Ja som?“ On nehovoril o sebe. On povedal, „Kto hovoríte, že Ja som?“

„Niektorí hovoria, 'Ty si Mojžiš,' a niektorí hovoria, 'Ty si Eliáš'“

„Ale čo vy hovoríte?“

Peter povedal, „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“

On povedal „Požehnaný si ty, Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili. Nikdy si kvôli tomu nezobral nejakú hrudku teológie. Nikdy si sa to nenaučil v nejakom seminári, ale Môj Otec, ktorý je v nebesiach, ti to zjavil. A na tejto skale...“ Haleluja. Na akej skale? Na duchovnom zjavení Boha, manifestujúceho samého seba v jednotlivcovi. Haleluja. „Na tejto skale vybudujem Svoju cirkev a brány pekla ju nepremôžu.“

¹¹⁶ Keď je nejaký človek skutočne narodený z Ducha Božieho od hlavy až po päty, bol zmenený kriesiacou mocou Pána Ježiša Krista a jeho vlastné sebecké idey pominuli a Boh má nad tým človekom plnú kontrolu a on bude veriť každému napísanému Slovu Pána Ježiša Krista a takisto ho bude praktizovať.

„Na tejto skale vzbudujem Svoju cirkev a brány pekla ju nebudú môcť premôcť.“ Amen. To mi spôsobuje, že sa cítim nábožne, vám nie? Isteže.

Toto je ten kameň, ktorý bol odvrhnutý, vami staviteľmi... A ani nie je spasenie v žiadnom inom mene, ako v Mene Pána Ježiša... A Biblia tu hovorí, že, „Poznali, že oni boli nevzdelaní a neučení.“

„Z akej školy prišli? Je to iba banda niktošov. Kto je táto skupina týchto negramotných a neučených? No, oni ani nepoznajú abecedu. Pozrite na ten jazyk, ktorý používajú. „Hit a hain't, ain't, tote, fetch a perish.“ [Brat Branham používa slangové výrazy – pozn.prekl.] Čo sú toto za ľudia? No, z akého seminára oni prišli? Ty si doktor ktorý?“ Rozumiete? Ale mali sa čo od nich učiť, pretože poznali, že oni boli s Ježišom.

¹²⁰ To je tá hlavná vec, brat. Ak nedokážeš spoznať rozdiel medzi kávovými zrnami a fazulou, ak poznáš Pána Ježiša Krista a moc Jeho vzkriesenia, radšej by som mal to ako akékoľvek... Tak veru, ó, Bože, tam ma zakotvi.

Dovoľ mi odpočinúť pod tým stromom,

Kde ten prameň slobodne plynie,

Tam, kde je Baránok svetlom,

A duša spasených nikdy nezomrie.

(Tam mi dovoľ byť zakotvený. Ó. Dovoľ mi sedieť tam pri tom večne zelenom strome, keď sa zakončí púť tohoto života.)

Ó, nežiadaj si márne bohatstvá sveta,

Ktoré tak rýchlo upadajú,

Hľadaj získať tie nebeské poklady,

Oni nikdy nepominú.

Drž sa Božej nemennej ruky.

Drž sa Božej nemennej ruky.

Drž sa Jeho nemennej ruky (To je pravda),

Keď sa zakončí táto púť,

Ak si bol verný Bohu,

Tvoj krásny a jasný dom v sláve

Uvidí tvoja vychvátená duša.

¹²² V jednom z týchto večerov alebo v jedno z týchto rán alebo v jednom z týchto poludní bude tvoja duša vyťahnutá z tohoto tela, ako keď je vyťahnutý zub. Kráčaš po krehkých vláknach, ktoré sa môžu kedykoľvek pretrhnúť. Ale či ma to trápi? Či ťa to trápi? Pretože On, O n ho pozdvihne so Svojimi večne trvajúcimi krídlami. On ho uchopí. Keď sa tá duša odtiaľto prelomí, tam na konci tej cesty bude stáť niekto (Ó), aby ho poniesol a podoprel svojimi večnými ramenami a previedol ho dolu cez dolinu tieňa smrti, aby ho tam predstavil bezchybného a bezvadného pred Otcom. Tak prečo by sme sa obávali? Prečo by sme sa starali o to, čo svet chce povedať alebo čo toto, tamto alebo niečo iné, pokiaľ máme tú Božiu nemennú ruku v tej našej, čo nás potom trápi?

¹²³ Nech ľudia, nech každý jeden, nech muži a ženy, nech deti, nech je to ktokoľvek a nepozná Pána Ježiša Krista, nech mi podá jeden dôvod, prečo by ste Mu nemali slúžiť. Dajte mi jediný dôvod, prečo by ste mali nechať tieto Vianoce len tak prejsť bez toho, že by ste prijali Pána Ježiša Krista. Prestaňte myslieť na túto vec a tamtú vec. Prestaňte myslieť na to, či, „Mal by som urobiť toto alebo tamto,“ ja sa vás pýtam jednu hlavnú vec: Uveril si v Pána Ježiša Krista?

Ak skutočne veríš, dokážem ti to Bibliou, že máš večný život a nemôžeš zahnúť. „Ten, kto čuje Moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život.“ Keď Ježiš Kristus prehovoril tie slová... Keď ich Peter prehovoril na deň Letníc... A keď ich Ježiš prehovoril rovno tam v svätom Jánovi 5, keď to prehovorili naprieč celou Bibliou, ľudia to prekrúcali a miešali a snažili sa z toho urobiť toto a urobiť tamto, aby postavili organizácie a podobne.

¹²⁵ Niektorí z nich mohli povedať, „Áno, len uver, že On je Pán Ježiš Kristus, a vstúp. To je všetko.“ Vidíte ten trik diabla?

Jeden povedal, „Ó, brat, my sme boli takí šťastní, až sme kričali.“ Vidíte ten trik diabla?

Jeden povedal, „My sme hovorili v jazykoch a vieme, že to máme.“ Vidíte ten trik diabla? Tie veci sú v poriadku, ale to stále nie je Kristus. Tu to máte.

¹²⁶ Keď človek skutočne celkom uveril v Pána Ježiša Krista, má večný život v tej chvíli, ako uveril. To je pravda, keď uveríte! Tvoj život ti povie, kým si. Tvoj život!

¹²⁷ A všetko sa to potom deje. Všetky tie veci, ako je vykrikovanie a radovanie sa a hovorenie v jazykoch a uzdravovanie nemocných a všetko tie ostatné dary a veci, oni tam nebudú kvôli tomu, že ty si niečo robil. Oni ťa budú nasledovať s pravdivým Božím znamením. Rozumiete? Ó! „Hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a tie ostatné veci vám budú pridané.“

¹²⁸ Keď pomyslím na tento rozpadajúci sa svet a poobzerám sa a vidím nápis na stene, na každom národe, vidím, ako atómové bomby spôsobujú, že ľudia sa trasú, keď títo veľkí vládcovia... Mali ste to čítať, čo povedali v Pentagone o týchto veciach, ktoré sa majú stať. Mali by ste vidieť, čo tento národ... Brat, dovoľ, aby som ti niečo povedal, my vystavujeme veľkú odvážnu hruď navonok, ale tam dolu vo vnútri v jadre tohto národa sú ľudia hrozivo vystrašení. Viete to. Môžete pripustiť, že je to pravda. A máte právo byť vystrašení. Je len jedna osoba, ktorá nemá vôbec žiadne práva byť vystrašená, a to je muž alebo žena, ktorí sú narodení z Ducha Božieho. Atómová bomba je pre veriaceho iba lístok do neba. Haleluja. Tak veru. Smrť vám nemôže nič spraviť, ale... Rýchla smrť je rýchla sláva. To je pravda.

Keď zložím toto rúcho tela,

A povstanem, aby som obdržal tú večnú cenu,

A zakričím, ako budem prechádzať povetím,

„Zbohom, zbohom“ príjemná chvíľka modlitby.

¹³⁰ Je preč... Čo bude znamenať nejaká atómová bomba pre týchto starých, šedivých svätých? Keď budú znovu mladými mužmi a ženami. Čo bude znamenať atómová bomba pre tieto domy, keď všetci budú takmer preč a oni zostanú prázdne? Celá rodina bude znovu spolu... Sláva Bohu, brat. Čo väčšie by ste mohli mať, ako to, že s dokonalým uistením viete, že vaše srdce odpočíva tam na Golgote, že neexistuje na svete nič, čo by vás mohlo rozrušiť, zmeniť, zatriať, ste v Kristu Ježišovi zakotvení v kráľovstve Božom až do dňa svojho vykúpenia, aby ste boli predstavení bezvadní pred Ním.

Nie, čo si ty urobil, „Ak... Ak len môžem prestať toto a ak len môžem prestať tamto.“ To nie je nič, čo si ty urobil. To je to, čo On robí pre teba. Či veríš z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle?

¹³² Keď Peter trochu ďalej pokračoval, mám na mysli... Filip, keď išiel pokrstiť toho eunucha... Povedal, „Tu je voda, čo mi prekáža, aby som bol pokrstený?“ Peter... Filip povedal, „Počkaj chvíľu. Ak veríš z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle, ak tomu veríš.“

On povedal, „Verím z celého svojho srdca, duše a mysle, že Ježiš Kristus je Syn Boží.“

Zastavil koč, išiel dolu do vody, pokrstil ho a Duch Svätý uchvátil Filipa zpred jeho očí, až ho už viac nevidel, a preniesol ho priestorom asi o dvesto míľ a tam ho posadil a on znovu začal prebudenecké zhromaždenie. To je pravda. To je pravda. Ó. Ten Boh, ktorý žil tam v tom dni, je tým istým Bohom dnes.

¹³⁶ Keď pomyslím na Pavla, ako bol v tej noci na lodi a všetky nádeje, aby boli zachránení, sa pominuli. Tá stará loď bola preplnená vodou a oni boli v hroznej situácii. Všetky nádeje boli preč, každý sa vzdal. A Pavol bol v tej noci dolu v podpalubí a pravdepodobne sa modlil a prišiel k nemu anjel Pánov a povedal, „Neboj sa, Pavol. Neboj sa, lebo Ja ťa privediem pred cisára. Musíš tam svedčiť. A dal som ti všetkých, ktorí sa s tebou plavia.“

Môžem vidieť Pavla, ako tam vybehol hore a zamával svojou malou rukou a kričal, „Haleluja,“ vykrikoval, „Počkajte chvíľu, bratia. Počkajte.“

Povedali, „Ó, niekto tu išiel tak ďaleko, až sa zbláznil.“ Tu to máte. A všetci doktori teológie sa tam prišli pozrieť, čo sa deje.

Povedal, „Buďte dobrej mysle. Buďte dobrej mysle.“

Povedali, „Chudák, on sa tam zbláznil. To je to. Príliš dlho sa postil. On urobil všetko toto a teraz je takmer hotový.“

On povedal, „Buďte dobrej mysle, pretože minulú noc sa pri mne postavil anjel Pánov, ktorého sluhom som, a povedal, 'Neboj sa, Pavol, ale musíš byť privedený pred cisára. A, hľa, Boh ti dáva všetkých tých, ktorí sa plavia s tebou.'“ Povedal, „Avšak loď musí stroskotat' na určitom ostrove, ktorý som videl vo videní. Ale verím Bohu, že to bude presne tak, ako mi to ukázal.“ A to sa stalo presne slovo za slovom tak. To je pravda.

¹⁴² Potom chcem, aby ste si všimli niečo malé tu, aby ste sa na to mohli pozrieť z druhej strany a mali na to náhľad. Pozrite. Keď spustili dolu tie člny a chceli sa vytratiť, Pavol povedal, „Jediný spôsob, ako môžete byť zachránení, je zostať na tejto lodi. Musíte to urobiť podľa toho TAK HOVORÍ PÁN. Pán dal videnie, ale to musí byť presne podľa Jeho spôsobu.“

¹⁴³ A keď dáva Boh vzor cirkvi Ducha Svätého, brat, a ako vyviesť túto vec z chaosu... Môžete mať veľké štvorky a pentagóny a všetko možné, čo chcete mať, môžete ordinovať cirkvi a kazateľov a vytvoriť teológiu a vzdelat' ich. To sa nikdy nestane, kým sa ľudia nenavrátia späť znovu do Božej večnej cesty a nepríjmu krst Duchom Svätým a tak ďalej, kázanie so znameniami a divmi sprevádzajúcimi ich službu. To nebude vykonané ničím menším ako to. Boh má určitý program, ale vy musíte prísť cez ten program.

Ó, Bože, pomôž nám dnes večer, brat Neville... Pomôž nám dnes večer veriť tomu, to je moja modlitba.

„Lebo nie je spasenie v žiadnom inom mene, jedine v Mene Pána Ježiša.“

¹⁴⁶ Tak ako sa teraz približujeme k Vianociam a tie veci sú celé vyzdobené so všetkým možným Santa Clausom namiesto Ježiša... Oni to už viac ani nevyslovujú „X-m-a-s.“ [V angličtine nahradili „Christmas“ slovom „X-m-a-s.“– pozn.prekl.] Oni tam už viac nevyslovujú „Kristus“ v slove Vianoce [„Christmas“– pozn.prekl.]. Oni naložili... No, ľudia už viac vôbec nemyslia na narodenie Krista alebo niečo ohľadom Neho, kvôli čomu to skutočne je. Jediné, na čo myslia, je Santa Claus, ktorý zabral Jeho miesto. A namiesto toho, aby sa radovali pod Duchom Božím, oni idú von a opijú sa a radujú sa. Vidíte? V tom je ten rozdiel.

¹⁴⁷ A tak jednako, brat, sestra, ja to nedokážem zastaviť. Ty to nedokážeš zastaviť. Božie Slovo povedalo, že to tak bude. „Ľudia budú milujúci rozkoše viac ako milujúci Boha.“ Ako to zrušíte? „Majúci formu pobožnosti.“ Každý z nich chodí do cirkvi. Tak veru. „Majúci formu pobožnosti, ale zapierajúci jej moc, od takých sa odvráť.“

Kresťanský priateľu, som dnes večer taký šťastný, že som tu dnes s vami. Som tak šťastný, že mám to privilégium hovoriť ku vám zo svojho srdca.

A celé moje srdce je zabalené do tohto Posolstva. Ono tam je práve od toho dňa, kedy mi Boh dal krst Duchom Svätým, rovno tu v Jeffersonville, Indiana, keď som uveril v Jeho Syna, Ježiša Krista a prijal som Ho tu v jednej malej šope ako svojho osobného Spasiteľa. A Pán v ten večer na mňa prišiel, bolo svetlo v tej miestnosti a ja som sa na to pozrel, bol som tak vystrašený, až som sa nemohol pozrieť. Kľakol som si na tú starú trávu tam na ceste Ohio Avenue, videl som, ako svetlo vyformovalo kríž a niečo v tom kríži ku mne hovorilo. Od toho večera moje nádeje neboli zakotvené v ničom inom, ako v Slove Božom a Ježišovi Kristovi a Jeho spravodlivosti. To je to, čo verím z celého svojho srdca. Nech príde, čo chce, moja nádej je tam stále zakotvená.

A som dnes večer rád, že môžem sedieť v takejto spoločnosti, ktorá verí to isté a ktorá prijala toho istého Pána Ježiša Krista.

*Počas rokov cez mnohé nebezpečenstvá,
utrpenia a pasce prešiel som už.
Pridalo mi to vrások, zranilo ma to, otriaslo ma to.
Ale je to milosť, ktorá ma priviedla až sem,
A je to milosť, ktorá ma bude viesť ďalej.
Keď tam budeme desaťtisíc rokov,
budeme žiarit' ako slnko,
Nebudeme mať pred sebou o nič menej dní
na spievanie Božej chvály
ako v tej hodine, keď sme začali.*

¹⁵¹ Keď Daniel videl videnie toho a povedal, „Hoci budú robiť bezbožne, budú konať bezbožne v tých posledných dňoch, ale tí, ktorí poznajú svojho Boha, vykonajú v posledných dňoch hrdinstvo,“ ako hovoril o tomto čase. Viete, čo je to „hrdinstvo“? Hrdinstvo viery vykoná znamenia a divy. „Ale bezbožní budú ďalej pokračovať v bezbožnosti.“

Povedal, „Budú pobeťovať sem a ta a rozmnoží sa známosť.“ Ale povedal, „Zavri knihu, ó, Daniel. Budeš spať k svojmu lósu, ale povstaneš v tom poslednom dni. A tí, ktorí budú múdri, obrátia mnohých ku Kristovi, budú svietiť ako hviezdy neba na veky vekov.“

¹⁵² Tých štyridsať rokov ma potrhalo na kusy. Osemdesiat rokov možno teba potrhalo na kusy. Možno tridsať rokov urobilo z teba odlišnú osobu a to je len takéto malé lusknutie času.

Ale všimli ste si niekedy rannú hviezdu, ako ona povstáva za rána? Vstali ste niekedy skoro a pozreli sa, ako tam visí na oblohe, keď žiari a vykrikuje a raduje sa na oblohe? Ona nestratila ani štipku zo svojej krásy. Je práve také jasná a krásna, aká bola v ten deň, keď ju tam On zavesil, kedy ju Boh zavesil na Svoju obežnú dráhu. Ona nestratila nič zo svojho času. A je tam už tisíce krát tisíce rokov a vôbec nestratila na svojej kráse. A Biblia hovorí, „Tí, ktorí mnohých obrátia ku spravodlivosti, budú svietiť jasnejšie ako hviezdy na veky vekov.“ Haleluja. Brat, nakoniec to je dobrou vecou byť kazateľom. Či nie? Áno, je. Je to dobrá vec byť kresťanom.

¹⁵⁵ Časy môžu byť tvrdé. Boh nezasľúbil kvetnatú posteľ ruží, ale On zasľúbil milosť, ktorá je dostatočná pre každú skúšku, ktorá ťa môže zasiahnuť. To je pravda. Áno, skutočne, milosť je dostatočná. Nie, že to je prechádzka ružovým sadom, ale On zasľúbil milosť k premoženiu každého pokušenia. Keď sa kríž stáva ťažkým, Kristus zasľúbil byť s tebou. Tak veru.

Jedného slávneho dňa, keď to všetko skončí, stretneme Ho v pokoji. Nech Boh udelí, aby to každý jeden z vás prijal.

¹⁵⁷ Ak je tu dnes večer nejaký neveriaci, uver v Pána Ježiša Krista a v tej chvíli, ako uveríš, Boh ti dá Svojho svedka. On ťa zapečatí do Svojho kráľovstva na veky. Ak je tam niečo, čo klope na tvoje srdce a ty to cítiš, a ty to odmietaš prijať, budeš mizerným mužom alebo ženou, až kým nepovieš, „Áno, Pane Ježišu.“

A nech vy počas tohto nadchádzajúceho týždňa, tohto času Vianoc, keď je každý šťastný a spievajú si jeden druhému, nech môžete svojimi rukami... Tak ako Simeon zadávna, keď boli tie nádherne „Kristonoce“ [Brat Branham mení slovo „yuletide“ (Vianoce) na „Christmastide – Niečo ako Kristonoce. – pozn.prekl.] Keď tam vošiel do chrámu a so svojimi silnými ramenami, ó, zodvihol Spasiteľa na svoje ruky a objal Ho a povedal, „Pane, nech Tvoj služobník odíde v pokoji podľa Tvojho Slova, lebo moje oči videli Tvoje spasenie.“ Nech môžete vy so svojimi rukami viery podobne počas týchto Vianoc objasť nie Santa

Clausa, ani nie vymeniť to za darček, ale nech môžete pozvať a objať vo svojom srdci svojimi rukami viery toho istého Pána Ježiša, ktorého Simeon držal pred rokmi na rukách. A On vás požehná a dá vám večný život. A potom nemôžete zahynúť, pretože máte v sebe Boží život.

¹⁵⁹ Viete, čo slovo... Nechcem teraz ísť do tých gréckych slov. O tom sa môže hovoriť medzi ľuďmi, ktorí hovoria grécky. My tu nehovoríme o gréckych slovách. V tejto modlitebni hovoríme o Ježišovi Kristovi. Sem neprichádzame s nafúknutými slovami. Prichádzame sem nepoznajúc nič iné, len moc vzkriesenia Krista. Ale práve to slovo, to grécke slovo znamená „večný život“. To isté grécke slovo v preklade... Mám obe, hebrejčinu a gréčtinu, a študoval som to. Nie som v tom učenec. Poznám len pár slov, niečo, čo mi môže trochu pomôcť. Keď sa niekto ide so mnou hádať, viem, ako ich v tom odrezať. Ale keď to prichádza do takéhoto miesta ako tu, že keď... To isté grécke slovo, ktoré hovorí o Božom živote, hovorí o tom istom živote, ktorý On dáva nám. A obe tie grécke slová, život Boží alebo večný život, sa vyslovujú zoe, z-o-e, zoe, „život“.

„A všetci, ktorí ku Mne prichádzajú, Ja im dávam zoe, Môj vlastný život, Ja im dám Svoj vlastný život a oni nikdy nezahynú. A Ja ich v poslednom dni vzkriesim.“ Inými slovami, „Každý, kto ku Mne prichádza, Ja ho zabalím v Sebe.“ Amen. „A on sa stane časťou Mňa. A on nemôže viac zomrieť, ako Ja nemôžem zomrieť, lebo Ja som nesmrteľný a nemôžem zomrieť a jeho duša je nesmrteľná a nemôže zomrieť. A Ja ho vzkriesim v ten posledný deň.“ Hmm. Ó.

¹⁶¹ To nám potom spôsobuje, keď sa tieto naše skúšky stávajú ťažkými, povieme, „Prebýva vo mne Boží Duch. Tu je dobrá vec, ale On je tu. Ja nie som sám svoj, som Jeho. Ja nevyhľadávam veci tohoto sveta. Vyhľadávam Jeho, pretože moje nádeje sú zbudované na Ňom. Jedného dňa Ho uvidím a to je všetko, po čom som vždy úžil a túžim. To, kvôli čomu žijem, je priviesť ľudí ku Nemu.“ A poviem vám, tie staré putá začínajú odpadávať a ty začínaš kráčať opäť nanovo.

¹⁶² Nech vás Boh žehná. Dúfam, že veríte z celého svojho srdca, zatiaľ čo sa modlíme. Nebeský Otče, ďakujeme Ti dnes večer za Krv Tvojho spravodlivého Syna, Pána Ježiša. Ďakujem Ti dnes večer za Ducha Svätého a za Jeho navštívenia rovno tu v tejto budove a dokonca rovno tu teraz. Práve ten Duch podľa Božieho Slova, ktorý je neomylný a nemôže zlyhať, ten istý Duch, ktorý vzkriesil Ježiša z hrobu, je rovno teraz tu v našom strede.

Bože, nech deti, ktoré sú tu a nepoznajú Ťa, nech to môžu dnes večer prijať a uveriť v Pána Ježiša Krista a mať večný život. Udeľ to. Nech uveria na večný život práve v tejto hodine.

Uzdrav nemocných a postihnutých. Pamätaj na zarmútené domovy. Ó, Bože, a ako stojíme okolo tých rakiev a možno tam boli nespasení muži a ženy. Čo môžeš povedať a vedieť, že Evanjelium im bolo rovno kázané stovky a stovky krát. Ó, Otče, modlím sa, aby muži a ženy, ktorí sú tu, obdržali dnes večer videnie a uvedomili si, že každý jeden z nás je smrteľný a my nepoznáme ten čas, kedy môžeme byť zavolaní, aby sme sa zodpovedali tam na súde a vydali počet z toho, čo sme urobili s Ježišom Kristom. A potom je ten prípad uzavretý, kniha je zatvorená a leží zatvorená a nič sa už nedá urobiť. Posúdili sme sami seba tým, ako sme posúdili Jeho.

Otče, ó, preskúmaj dnes moje srdce, Pane. „Preskúmaj ma,“ povedal Dávid, „a skús ma,“ nielen Dávid, ale ja hovorím to isté. Ak je vo mne, Pane, nejaká bezbožná cesta, vezmi to preč. Bože, nedovoľ, aby to okolo mňa zostávalo, Pane. Ja to nechcem. Nechcem to, Otče. Nechaj to ísť. Nielen pre mňa, ale aj pre všetkých týchto ľudí, ktorí sú dnes večer tu, ktorí ma počuli kázať, Otče. Modlím sa, ak je nejaká bezbožnosť, nejaký hriech v týchto ľuďoch tu, aby si to Ty zobral všetko od nich preč, Pane. Nech to nevisí okolo nich, okolo Tvojich detí. Bože, drž to preč. Daj im milosť, aby premohli v každej skúške. Udeľ to, Pane. Nech teraz to semeno Božie z toho košíka zakorení svoje korene v srdciach ľudí a rastie do večného života. Prosíme tieto požehnania v Mene Ježiša Krista. Amen.

*Ó, chcem Ho vidieť, chcem sa pozrieť na Jeho tvár,
Spievať tam večne o Jeho spasiteľnej milosti,
Na uliciach slávy, dovoľ mi pozdvihnúť svoj hlas,
keď všetky starosti pominú a budeme konečne doma,
aby sme sa radovali navždy.*

*Ako putujem touto zemou a spievam si, ako idem,
Ukazujem duším na Golgotu, na Tvoj sýtočervený prúd,
Ó, mnohé šípy prebodli moju dušu zo všetkých strán,
Ale môj Pán ma vedie ďalej a skrze Neho musím zvíťaziť.*

*Ó, chcem Ho vidieť, pozrieť sa na Jeho tvár,
Spievať tam večne o Jeho Spasiteľnej milosti,
Na uliciach slávy pozdvihnúť svoj hlas,
Starosti sú už preč, konečne doma radovať sa večne.*

¹⁶⁸ Ó, chcem spievať v jednom z týchto dní. Verím, že Pán mi v jednom z týchto dní dovolí spievať. Áno. Keď sa dostanem tam za rieku (To je pravda), keď prekročím na druhú stranu, možno nie na tejto strane... Neviem spievať. Ale viete, ktorú pieseň budem spievať?

*Nie je nič medzi mojou dušou a Spasiteľom,
Žiadna márnosť snu tohto klamlivého sveta,
Zriekol som sa všetkých hriešnych žiadostí,
Ježiš je môj a nestojí nič medzi nami. (Ó)*

*Nič medzi mojou dušou a Spasiteľom,
Žiadna márnosť snu tohto klamlivého sveta,
Zriekol som sa všetkých hriešnych žiadostí,
Ježiš je môj a nestojí nič medzi nami.*

Koľkí z vás to môžu dnes večer spievať ako svedectvo so zodvihnutými rukami?

*Nie je nič medzi mojou dušou a Spasiteľom,
Žiadna márnosť snu tohto klamlivého sveta,
Zriekol som sa všetkých hriešnych žiadostí,
Ježiš je môj a nestojí nič medzi nami.*

¹⁷⁰ Nerobí to, že sa cítite ohromne?

„Ten, kto čuje Moje Slovo a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život, nikdy nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.“

Sme tu dnes večer so svojimi rukami zodvihnutými, spievame, „Zriekol som sa všetkých hriešnych žiadostí, Ježiš je môj a nestojí nič

medzi nami.“ Moja práca, moji priatelia, moji milovaní, moji ľudia, moja manželka, moje deti, čokoľvek, čo je tu na zemi, nezáleží na tom, čo to je, nestojí nič medzi mojou dušou a Spasiteľom. Ježiš je môj, nestojí nič medzi nami. Všetky ostatné veci sú druhoradé.“ Nie je to nádherné?

¹⁷² Keď v jednom z týchto rán budete niekoho počuť spievať, „Nádherná milosť, ako sladko to znie,“ keď už prekročíte tú riek, viete... Dostanete sa tam a budete premenení späť tam na mladého muža alebo ženu, stretnete tam všetkých svojich mladých ľudí, viete, a vašich milovaných, svojho otca, matku, potrasiete si s nimi ruky a poviete, „Ó, mama, je tak dobre znovu ťa vidieť. A pozri, tam prichádza brat Ján. Tu prichádza brat Jozef. Pozrite, nemáme tu jednoducho nádherný čas?“

A tam niekde za kopcom budete počuť, ako niekto spieva, „Nádherná milosť, ako sladko to znie, ktorá spasila takého hriešnika, ako som ja.“ Vybehnete na vrch kopca, pozriete sa tam a uvidíte tam malú chatku v rohu a bude tam stáť brat Branham a bude spievať, „Nádherná milosť.“

Poviete, „Ó, sláva Bohu, došiel domov. Tam je a spieva 'Nádherná milosť'. Och.“

*Nádherná milosť, ako sladko to znie,
Ktorá spasila takého hriešnika, ako som ja!
Raz som bol stratený, ale teraz som nájdený,
Bol som slepý, ale teraz som...
[Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]*

¹⁷⁶ ...?... Skrze milosť predtým, ako bol vyformovaný svet, Boh hovoril ku Svojim anjelským bytostiam, povedal, „Budem mať niekoho, kto sa bude volať William Branham a bude kázať Evanjelium.“

*Je to milosť, ktorá naučila moje srdce bázni,
Je to milosť, ktorá ma uvoľnila od mojich strachov.
Ako vzácne sa ukázala tá milosť
V tej hodine (čo teraz?) keď som prv uveril.*

Ó, ako milujem Ježiša,
Ó, ako milujem Ježiša,
Ó, ako milujem Ježiša,
Pretože On prv miloval mňa.

Nikdy Ho neopustím,
Nikdy Ho neopustím,
Nikdy Ho neopustím,
Pretože On prv miloval mňa.

Tam ďaleko mám Otca,
Tam ďaleko mám Otca,
Tam ďaleko mám Otca,
Na tom druhom brehu.

Ó, jedného jasného dňa pôjdem a stretnem sa s Ním,
Ó, jedného jasného dňa pôjdem a stretnem sa s Ním,
Ó, jedného jasného dňa pôjdem a stretnem sa s Ním,
Na tom druhom brehu.

Ó, či to nebude šťastné strenutie,
Ó, či to nebude šťastné strenutie,
Ó, či to nebude šťastné strenutie,
Na tom druhom brehu.

Tak ten jasný deň môže byť už zajtra,
Tak ten jasný deň môže byť už zajtra,
Tak ten jasný deň môže byť už zajtra,
Na tom druhom brehu.

¹⁷⁷ Či to nebude nádherné? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Páči sa mi pieseň „Otec.“

*Môj Otec je bohatý, má domy a zeme,
On drží bohatstvo zeme vo Svojej ruke.
Z rubínov a diamantov, zo striebra a zlata,
Jeho truhlice sú plné, On má nevýslovné bohatstvá.*

*Som dieťa Kráľa, dieťa Kráľa,
Mám Ježiša za Spasiteľa,
Som dieťa Kráľa,
Či stan alebo chata, či by som sa staral,
Tam ďaleko stavajú pre mňa palác.
Hoci som preč z domova, ale stále budem spievať,
Ó, sláva Bohu, som dieťa kráľa,
Som dieťa Kráľa,
Som dieťa Kráľa,
Mám Ježiša za Spasiteľa,
Som dieťa Kráľa.*

¹⁷⁸ Náš nebeský Otče, ako sú naše srdcia povznesené týmito starými hymnami, ktoré boli napísané Duchom Svätým pred mnohými, mnohými rokmi, keď naši bratia, ktorí sú už preč, uchopili to videnie. My ich milujeme, pretože oni nám dali pevný základ cez tie problematické časy. Bože, udeľ, aby dnes večer bol od nás vzatý preč všetok hriech. Ako vstupujeme do času Vianoc, vezmi preč hriech, vezmi preč nemoc, Pane. Bože, požehnaj dnes večer tých, ktorí sú kdekoľvek v potrebe, lebo to prosíme v Ježišovom Mene.

¹⁷⁹ A sú tu nejakí ľudia, ktorí by chceli teraz prísť sem ku oltáru a byť pomazaní a aby sme sa za nich modlili. Môžete prísť, zatiaľ čo budeme hmkať túto pieseň „Dieťa Kráľa“ ešte raz. Ak je tu niekto, kto túži...

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v decembri 2018.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí